

[Erhard Jakobsen]

stemmer, hvad skatterne skal være i Danmark, hvad folkepensionen skal være i Danmark. Jeg tror ikke en døjt på, at man nogen sinde får en sådan ordning; det ligger der ikke i »politisk union«. Og der ligger ikke i »økonomisk union«, at nogle bankfolk i Bruxelles eller Frankfurt eller et andet sted skal mødes og fastslå, hvad det danske Folketing skal vedtage. Det bliver aldrig nogen sinde sådan, at en international eller en europæisk bank kan bestemme, hvad politiske organer er valgt til at bestemme i deres land.

Nu er diskussionen om den europæiske bank – så vidt jeg kunne forstå på debatten i Europa-Parlamentet forleden – skudt et godt stykke ud i fremtiden. Dens skæbne skal jeg ikke sige noget om, men selve debatten er skudt ud, så det er i hvert fald ikke det, vi står og skal tage stilling til nu. Men den bank vil da aldrig få en anden position end den, som også vores Nationalbank har ifølge sine oktrojer. Det er pengepolitikken, der skal føres dér, ja, vel, men det betyder da ikke, at Folketinget ikke kan træffe en hvilken som helst beslutning, Folketinget vil træffe. Nationalbankdirektørens udtalelser er meget vigtige for os, men de er aldrig afgørende for os. De er ikke afgørende for, hvad vi skal beslutte. Vi kan gøre, hvad vi vil, uanset hvad nationalbankdirektøren siger.

På samme måde vil den europæiske bank aldrig nogen sinde få afgørende indflydelse på de nationale parlamenter, men den vil – ligesom som den danske Nationalbank har det over for de danske banker – få indflydelse på de europæiske bankers f.eks. rentepolitik, så det ikke bliver et par store tyske banker, der kan bestemme renten i Danmark og andre steder, men at det bliver noget, der bliver fastsat i fællesskab i Ministerrådet og derefter ført ud i livet i den pengepolitik, som den europæiske bank skal føre.

Det er for mig perspektiverne i det. Heri ligger der intet, som kan gøre det mindre tillokkende for de østlige lande, de østeuropæiske og centraleuropæiske lande, eller sværere for dem at komme med, og derfor kan jeg kun sige, at de bestræbelser, vi fra dansk side har udfoldet, fuldt og helt dækkes af ønsker, der er rundt omkring. Jeg er også sikker på, at det er i overensstemmelse med de realiteter, der ligger i sagen, hvorimod meget af det andet, som man

hører ved mange forskellige lejligheder, det er lidt løs snak, det er nogle idealer, der luftes fra forskellig side, men det er ikke de realiteter, vi står over for.

Jeg behøver ikke at sige, at Centrum-Demokraterne naturligvis er helt indforstået med den dagsorden, som vi jo også er med til at foreslå.

Niels Helveg Petersen (RV):

Den europæiske udvikling bevæger sig jo fortsat umådelig hurtigt. Begivenhederne skifter til stadighed på godt og ondt. På ondt i disse uger med krigshandlingerne i Jugoslavien, som der ikke findes lette løsninger at sætte ind over for; det er svært at se, at nogen form for militær indgriben fra nogen side i den øjeblikkelige situation kunne være til nytte. Der er i den øjeblikkelige situation kun sejt, stædigt diplomati, påtryk på parterne, som ser ud til at kunne – forhåbentlig – give et resultat.

Til de onde nyheder hører også de stadig kolossalt store økonomiske og dermed sociale vanskeligheder, som de østeuropæiske lande befinder sig i. Omstillingen af deres økonomier fra planøkonomier til markedsøkonomier kommer ikke alene til at tage tid, den kommer også til at kræve meget store ofre af de befolkninger, der deltager i den.

Det er indlysende, at det først og fremmest er disse lande selv, der må rede trådene ud efter det, der er sket igennem mange år. Til syvende og sidst er det ved egen indsats, egne beslutninger, at disse lande skal klare sig igennem deres vanskeligheder. Men vi kan hjælpe, og vi skal hjælpe. Vi må gøre os de største anstrengelser for at finde de rigtige metoder til at hjælpe de nye østeuropæiske demokratier. Jeg tror ikke, vi er færdige med at vurdere, hvordan vi bedst kan hjælpe; vi må til stadighed prøve på at forbedre viften af tilbud, vi giver.

På den gode side ser vi jo i hastigt tempo oprettelsen af associeringsaftaler mellem EF og østeuropæiske lande – forhåbentlig også snart de baltiske. Vi ser, at der for nylig – hvad der jo er en betydelig begivenhed, ikke mindst for Danmark – er indgået en aftale mellem EF og EFTA. Man kan diskutere indholdet af aftalen, men der er her en aftale, som vi fra dansk side har arbejdet på at bringe i stand, og som der er grund til at være rimeligt tilfreds med.